

VOLTAR PER CATALUNYA

Ruta de Montpol (El Solsonès)

El cap de setmana del 16 i 17 de setembre d'enguany en Ricardo Montfort pare i en Ricard Montfort fill, amb el suport d'en Francesc Vilalta, van organitzar una ruta pels voltants de Montpol, al Solsonès. Montpol es troba a l'extrem del municipi de Lladurs, a més de 800 m d'altitud.

ruta de 24 km, en la que vam conèixer el riu, la Riera Salada, un espai fluvial situat al peu de la serra d'Odèn. És una mostra excel·lent de les característiques dels rius de muntanya, entre la conca del Segre i la del Llobregat, i conserva valuosos ecosistemes fluvials originats per una font càrstica anomenada font de Sant Quintí. Dissabte vam parar a dinar sota el Pont del Clop, un racó preciós, on, amb una

A l costat de l'església de Sant Miquel de Montpol, edifici del segle XVII es construí a mitjans del segle XX l'escola de Montpol i, pels voltants, s'hi troben escampats diversos masos mil·lenaris de parets gruixudes i finestres i balcons que s'aboken en aquell paisatge com quadres pintats per mans magistrals. Els Montfort, tot i que són de la província de Lleida, es van atrevir a explorar un territori que els hi és totalment aliè per poder oferir una ruta diferent i amb l'atractiu que té endinsar-se en una zona desconeguda. L'esforç va valer la pena. Van traçar una ruta variada, molt bonica, en la que vam poder gaudir del que ens oferia aquell entorn i amb trams de dificultat i intensitat que anava variant. També es va poder visitar una balma enfilada en una roca utilitzada en altres temps com a habitatge i resguard de bestiar.

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES A CAVALL DE CATALUNYA

Octubre - novembre 2023

AMAC.
Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t.
08018 Barcelona.
Telèfon 667 717 979
www.amac.cat · info@amac.cat

Editorial de Tardor

MAITE PUIG Presidenta

Hola a totes i tots, Sense pràcticament adonar-nos ja estem gaire bé acabant l'any... però abans tenim encara rutes preparades per gaudir i molt. Ens queda el Cavall de Ferro a Batea - Terra Alta - (segurament quan rebrem la revista acabarà de passar), al novembre tenim els Aiguamolls a Sant Pere Pescador (Alt Empordà), al 25 de novembre l'Assemblea i, probablement, al desembre tindrem una ruta d'un dia, per tant, ens queda molt per fer i gaudir a cavall. Com a novetat, ja hem comentat i de fet ja hem començat a col·laborar amb la reivindicació de la transhumància, el món pastoril i els camins ramaders, començant pel Camí ramader de Marina que va de la Cerdanya al Penedès.

De moment ho estem fent, per manca de temps, una mica els socis autònomament, però la idea de cara a l'any que ve és veure de quina manera l'AMAC pot preparar/lligar alguna ruta a aquests camins per tal de poder participar-hi un major nombre de socis. Això, entre d'altres novetats, seran les propostes que estem preparant els membres de la junta amb tota la il·lusió del món, per la propera assemblea de novembre, no us la perdeu!! És important assistir-hi per moltes raons: l'ocasió de veure'ns i compartir un dinar de germanor, posar-nos al dia de les novetats, proposar i compartir noves idees, recordar perquè val la pena continuar sent soci any darrere any. Ara si que si... ens veiem aviat!!

Calendari d'activitats AMAC 2023

Mes	Dia	Activitat	Organitza
Novembre	11-12	Sant Pere Pescador - Aiguamolls	Montse Font
Novembre	25	Assemblea General de socis	AMAC
Desembre	16	Matadepera	Rosa Prat

Notes

Xarxes socials i Concurs de fotografia

Ja tenim 952 seguidors a Instagram! Volem seguir aprofitant aquestes eines per donar visibilitat a l'AMAC, que la gent senti curiositat per descobrir la nostra activitat i, perquè no, fer-se soci de la nostra associació amb tots els avantatges que els suposaria.

Sobre el **Concurs de Fotografia**, ja s'acosta l'Assemblea i aquell dia donarem a conèixer les fotos i els autors premiats, així que s'admetran fotos fins el dia 3 de novembre. Vull animar-vos a fer-me arribar les fotos que considereu oportunes: poden ser divertides, paisatgístiques, curioses... no us deixeu les fotos al mòbil o en una targeta de memòria, envieu-me-les al meu WhatsApp per privat o al correu: amics@amac.cat Volem un bonic Calendari 2024!
Juan Antonio Verdoj

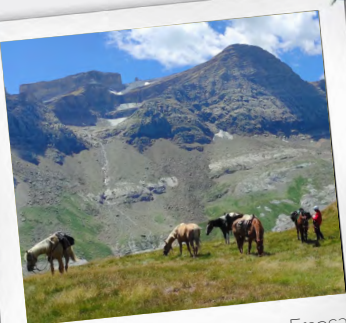
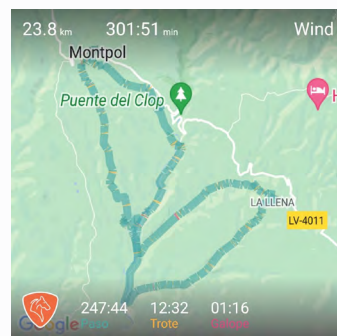

antiga masia de fons, sorgia un alt pont de pedra amb grans arcs i el riu que hi corria per sota, entre pedres i verd. Vam dinar recreant-nos en aquell paisatge que semblava un decorat i vam agafar forces per reprendre la ruta de tornada.

Dissabte vam gaudir sobretot de la vegetació, formada per rouredes, boixos i pins als voltants del riu i corriols. Diuenge vam descobrir de més aprop el relleu esquerp que caracteritza també aquesta zona, format per espectaculars murs de conglomerat fruit de l'erosió de les aigües i entre ells, la Roca de Montpol, una muntanya imponent.

El moment més espectacular va ser quan vam pujar amb tots els cavalls fins al Mirador de Serra Seca, no apte per a persones amb vertigen, des d'on es podia gaudir de tot aquell entorn tan bonic, envoltats per valls que remuntaven en unes muntanyes rocalloses allà on miressis.

Va ser una ruta amb tots els ingredients de les rutes d'AMAC: cavalls, natura, bon menjar i el millor de tot, la companyonia, els riures i les estones compartides. Una ruta per recordar per bonica i amable tota ella, orquestrada per uns organitzadors entusiastes i atents. **Glòria Gómez Puig**

Gavarnie (Alts Pirineus - França)
Agost 2023

VACANCES D'ESTIU

Juliol 2023

Gavarnie (Alts Pirineus - França)

Des de que a l'Assemblea 2022 es va comunicar que les vacances d'estiu d'AMAC 2023 passarien per Gavarnie, teníem claríssim que no ens ho podríem perdre.

Vam estar dubtant si llogar o no cavalls, però una desgràcia a casa amb en "Nahib", no ens va donar cap opció. I ara, mirant-ho en retrospectiva, quina tranquil·litat llogar cavalls molt grossos, molt tranquils i extremadament acostumats a terrenys pirenaics complicats amb moltes pedres, roques i forts pendents.

Ens vam trobar a l'Estació de Canfranc i durant set dies vam gaudir de paisatges meravellosos, creuant ports de muntanya que ens van portar per Formigal, Panticosa, Bujaruelo, Gavarnie amb unes vistes sobre el seu circ impressionants i el refugi de Maillet, on vam disfrutar durant tot un dia del increïble circ de Troumouse. Finalment la ruta va acabar a Gèdre. Un grup fantàstic, una meteorologia immillorable i un paisatge verdíssim ens van permetre gaudir al màxim. L'Eric amb la seva simpatia i la Unate amb la seva professionalitat van acabar d'arrodonir la setmana.

Nathalie de Seras

Ibón de Espelinciecha

Portalet - Midi D'Ossau a la dreta 2884m

ACTIVITATS

Camí ramader de Marina: de La Cerdanya al Penedès

És un projecte impulsat pels Ajuntaments de Llívia, Lluçà i Santa Margarida i els Monjos, amb el suport i l'acompanyament de l'Associació d'Iniciatives Rurals de Catalunya (ARCA), l'Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran (IDAPA) i el Parc del Foix, juntament amb altres entitats i organismes públics com Lluçanès, Terra de Transhumància, Molí del Foix o Museu de Llívia, i la col·laboració de persones expertes en la transhumància, el món pastoril, els camins ramaders i del territori.

Un projecte que vol preservar, potenciar i promoure la ruta transhumant que ha permès el moviment de ramats entre el Pirineu oriental i el litoral al Penedès i al Garraf. Per aconseguir aquests objectius, ens basem en tres línies d'actuació:

- **Reivindicació de la transhumància, el món pastoril i els camins ramaders:** *salvaguardar i fer valer la ramaderia extensiva i l'activitat transhumant i transmeridiana.*
- **Protecció cultural i ambiental del territori:** *potenciar i preservar el patrimoni material i immaterial relacionat amb la transhumància i els camins ramaders de Catalunya i, especialment, al camí ramader de Marina.*
- **Promoció turística del territori seguint criteris de sostenibilitat:** *promocionar i dinamitzar turísticament l'àrea per on passa la ruta tot seguint criteris de sostenibilitat econòmica, social, cultural i ambiental.*

Actualment, participen en el projecte els següents Ajuntaments:

Cerdanya: Alp, Fontanals de Cerdanya, Llívia.

França: Angostrina i Vilanova de les Escaldes.

Berguedà: Castellar de n'Hug.

Ripollès: Gombrèn, Les Lloses, Toses.

Lluçanès: Alpens, Lluçà, Olost, Oristà, Prats de Lluçanès, Sant Feliu de Saserra, Sant Martí d'Albars.

Bages: Avinyó, Castellsnou de Bages.

Anoia: Cabrera d'Anoia, Els Hostalets de Pierola.

Alt Penedès: Pacs del Penedès, Santa Margarida i els Monjos, Sant Quintí de Mediona, Torrelles de Foix, Castellví de la Marca, Ollersola, Mediona, Les Cabanyes.

Baix Penedès: Cunit.

Garraf: Vilanova i la Geltrú.

Quan ens va arribar la notícia que el setembre del 2023 es faria una transhumància amb cabres desde Llívia (Les Bulloses) fins a Cunit, vaig buscar informació i a la pàgina web <https://camiramaderdemarina.cat/>, on hi podem trobar

l'anterior redactat. Va ser suficient motivació per engrescar-nos a acompanyar al ramat durant uns dies amb els nostres cavalls i fer la mateixa vida que els pastors.

Divendres 8 de setembre vàrem quedar a Llívia amb el Ramon Saumell, la Rosa Prats, el Jordi Sanjose, el Joan Cunill, la Laia Serra, el Joan Flotats i un servidor (Joan Pi). Vàrem començar amb un bon dinar acompanyats pel Sisco Carol i l'Esteve Costa i sense presa, a la tarda, vàrem sortir direcció Les Bulloses per trobar-nos amb el ramat.

El plantejament del nostre viatge era seguir al ramat durant 4 dies, fent les parades al mateix lloc que el pastor, participar en les activitats programades i després derivar camí fins a Borredà.

•Dia 1: de Les Bulloses fins a Llívia

•Dia 2: de Llívia fins a Pla de les Forques

•Dia 3: de Pla de les Forques fins a Pla d'Anyella

•Dia 4: de Pla d'Anyella fins a Castellà de n'Hug

•Dia 5: de Castellà de n'Hug fins Sant Jaume de Frontanyà

•Dia 6: Sant Jaume a Borredà. Per la tarda, anar a buscar remolcs a Llívia i cap a casa.

Està clar que una aventura com aquesta no tot es pot controlar i cada dia teníem una sorpresa/anècdota o altra. Records que em venen al cap:

La primera nit les cabres es van escapar del tancat i les varen trobar a dalt del pic del Carlit, 2921m, després de moltes hores de cerca i de preguntar als excursionistes de la zona. Les cabres van arribar a Llívia a les 23h amb camió per poder continuar les activitats programades que s'han de fer cada dia a les poblacions per on es passa.

El tast de vi i formatges a les bodegues Llivins de Llívia. Un maridatge perfecte amb un vi blanc de muntanya, amb diferents tipus de formatge de cabra i unes vistes increïbles de la Cerdanya mentre s'amagava el sol.

El tracte personal que ens va dispensar l'Albert, alcalde de Llívia, buscant-nos el lloc on deixar remolcs i poder acampar, poder agafar aigua de casa seva i disposar de lloc per dutxar-nos.

El sopar dins la cabana de pastor del Pla d'Anyella, on, amb les coses de menjar que teníem, vàrem compartir-les al costat del foc tot rient i explicant històries.

Veure amb quin amor feien el seu ofici de pastor el Dani Giraldo i el seu germà Emanuel, com mimaven el seu ramat i com els agradava l'estil de vida que han triat.

El matí que vàrem participar en el procés de realització de formatge fresc acabat de munyir dins la "barraca vella" com diuen els pastors, una barraca antiga feta de pedra en el Clot de la Fou, del Pla d'Anyella.

Les tertúlies que fèiem en les acampades mentre cadascú es preparava el sopar i el fred no ens feia anar a dormir.

Veure que els nostres cavalls s'havien impregnat de la tranquil·litat que respiràvem cada dia i el tercer dia podien estar tots junts pasturant en el tancat de fil que improvisàvem cada nit.

Com podeu intuir, en aquest viatge el cavall no ha estat el principal protagonista, ja que les distàncies recorregudes i el ritme, poder per a molts, és una mica avorrit. Nosaltres amb els nostres cavalls hem volgut compartir aquesta experiència de vida i no ens ha defraudat gens, ho hem gaudit al màxim. **Joan Pi**

Podeu trobar fotos de la sortida seguint aquest enllaç:

Els socis fan coses....

Com ja sabeu tots, al ser tants socis, és normal que sempre tinguem coses curioses, aventures, plans, participacions, rutes, viatges somiats i un infinit de temàtiques a cavall per explicar i una bona manera de gaudir-ho tots una mica és compartint-ho.

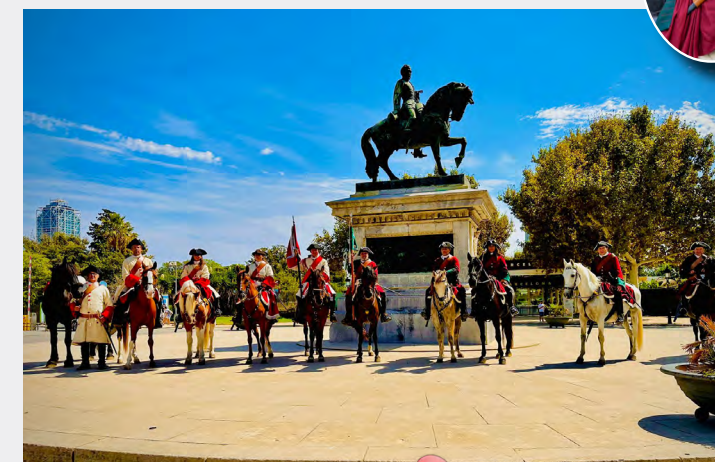
De fet, uns traurem idees de coses a fer, altres simplement ens assabentarem de curiositats que fan els nostres companys damunt del cavall, segur que també guanyem coneixements de les experiències dels demés... crec que és una bona manera d'estar una mica més units i conèixer-nos un pèl més tot i no coincidir sempre a les rutes.

Com ja sabeu, hi ha un grupet reduït dins l'AMAC que formen part del grup de Recreació Històrica dels Miquelets de Catalunya, que representen el Règim de Cavalleria Sant Jordi i recreen actes i batalles del 1714, sobretot de la guerra contra els Borbons, sempre amb rigor històric absolut.

Us passo unes fotos de la participació, com cada any, a la Diada de Catalunya del 11 de Setembre i recordar-vos que, si ens voleu veure en plena acció, els propers 28-29 de setembre i 1 d'Octubre estarem representant la batalla del Setge a la Ciutat de Tortosa i, sinó podeu aquest any, quedeu convidats pel proper. Adrenalina i endorfines segregades a "tope", us ho puc assegurar !!!

Però no vull acabar aquest escrit sense dir-vos que som pocs i ens agradaria ser-ne més a cavalleria... esteu convidats a participar-hi, al menys per provar, quan voleu.

Una abraçada, **Maite Puig**

Notes

ASSEMBLEA GENERAL DE SOCIS

El proper **25 de novembre** es farà l'Assemblea General de Socis, on es tractaran els temes d'interès i s'explicaran les Activitats a realitzar l'any 2024.

La jornada tindrà lloc al restaurant "**Mirador de Montserrat**" a la localitat de Santpedor. S'ha escollit el mateix indret que l'any passat, ja que es va valorar molt positivament l'acollida i qualitat de les seves instal·lacions.

ELS SOCIS FAN COSES...

ELS SOCIS FAN COSES...

II Encuentro de Rutereros Equestres de la cordillera Cantábrica

Un dia ens arriba una notícia:
II Encuentro de Rutereros Equestres de la cordillera Cantábrica.
"Es una convocatoria abierta hecha por jinetes, a través de los medios sociales y de comunicación, para reunirse, en San Emiliano, Babia baja, León, los días 23, 24 y 25 de Julio de 2023, con otros jinetes, de toda España y sus caballos. No existe, por tanto, una organización o personas responsables del evento."

...per què no anar-hi? L'anunciat semblava interessant al mateix temps sorprenent: "no hi ha responsable d'organització"

El Francesc Rabat ja ho coneixia de l'any passat que hi havia anat amb l'Alfredo que viu a Valladolid i aquest any també volia anar-hi. Comencem a engrescar gent i fem un grupet de 7 persones: el Francesc, l'Alfredo, la Sònia, l'Àlex Alom, el Joan Flotats, la Laia i un servidor.

Ens trobem el dia 18 de juliol a Sant Fèlix de la Vega, un petit poble al costat d'Astorga, León. Teníem previst fer 4 dies de ruta fins a San Emiliano, participar en els "Encuentros" i tornar a Sant Fèlix, total, uns 110 Km de pujada, uns altres 110 km de baixada i un dia fent les activitats comunals dels Encuentros, total 250 km per terres de León a tocar de Astúries, tot en format autonomia.

Què dir del recorregut? Vàrem veure dues zones de León ben diferenciables, les comarques de Maragateria, Vega de Tuerto, la Cepeda i la Ribera

on hi havia explotacions agrícoles i poblacions mitjanes i es veia força activitat. Després tenim la comarca d'Omaña, la Luna i Babia on tot eren poblets petits amb pocs habitants i la majoria retirats, poblacions que en l'època de la mineria havien tingut certa rellevància. La zona de la Babia és muntanyosa i predominen els prats d'herba i animals de pastura. En general, una zona molt adequada per desplaçar-te a cavall i involucrar-te amb les gents dels pobles, vàrem ser molt ben rebuts a tot arreu. La gent gran recordava els seus temps quan tota la feina la feien cavalls i mules, tots parlaven amb certa enyorança. Dóna que pensar....., recordaven més a les bèsties que a les màquines.

Què dir del "Encuentro"? Realment hi havia un promotor, el Sr. Avelino Ardura, expert genet de muntanya amb moltes hores i quilòmetres a damunt del cavall. La seva iniciativa havia portat a reunir una quarantena de cavalls i genets autoanomenats "Rutereros Equestres", la majoria asturians i gal·lecs.

Certament, a San Emiliano cadascú es va buscar la vida i ens vàrem allotjar a diferents indrets. Nosaltres vàrem estar a la zona d'acampada,

vàrem poder conèixer i intercanviar opinions amb gent molt interessant, tots teníem alguna cosa aprendre dels altres. Al vespre, es va fer un sopar de germanor patrocinat per la Federación Española de Jinetes y Asociaciones Equestres (FEJAE) amb una mica de xerimola. Es pot dir que l'únic que estava organitzat era el sopar i les sortides a cavall pels voltants de San Emiliano, per tot l'altre, cadascú s'espavilava.

Cada viatge a cavall és una nova experiència, positiva o negativa, de tot s'aprèn. Aquest "Encuentro" ha estat una bona experiència, però sobretot el viatge i la gent que ens han obert les portes de casa seva durant el recorregut. Han estat 12 dies de felicitat compartida.

Joan Pi

Podeu veure els tracks i fotos del recorregut seguint aquest enllaç de wikiloc. Si mireu el meu perfil podeu veure la resta de les 9 rutes.

Planes de Cavall
230720-1 Sant Fèlix de la Vega - Carrizo de la Ribera
per l'entorn: Joan

Ecos del silencio: Sierra de Guara

De repente, como venidos de un sueño antiguo, se me antojan poderosos los ruidos secos y rotundos que emanan del golpear de los cascos contra las piedras... Como si el sonido profanase una eternidad de silencio.

Como ausentes, a ritmo de esos trancos al paso, hollamos caminos llenos de piedras, descompuestos por décadas de soledad. Las calles vacías parecen mirarnos desde muy atrás, como dotadas de un conocimiento mágico i real. Mascún, barranco por el que hemos ascendido hasta Nasarre. Cuentan los antiguos que Mascún es el lugar donde habitan los espíritus. El ascenso desde Rodellar es arduo, empinado y pedregoso, obliga hasta el Dolmen de Losa Mora a hacerlo pie a tierra, pequeñas heridas van sembrando las patas de los caballos. Sus jadeos se juntan con los nuestros, el calor se nos apodera y el agua que transportamos va desapareciendo sin conseguir saciar la sed.

Llegamos a Nasarre, pueblo vacío desde ya hace tiempo. Hogares ahora convertidos en ruinas, a modo de gigantes esqueletos, se me antoja. Casas sin techo y calles sin gente... Dicen que si miras al abismo, éste también te mira a ti...

Bara, pequeño enclave en lo profundo del Norte de la Sierra de Guara, permanece inmóvil, como si el tiempo, allí detenido, no fuese capaz de escapar, en un círculo vicioso donde uno no deja marchar al otro... Cómo aquel

barco que sólo es capaz de navegar surcando nuestra imaginación... Atrapado en la botella de cristal sólo es nave si miramos desde el interior de la botella... Desde fuera es tan sólo un adorno carente de alma... Será cierto que mis letras guiadas

por esos antiguos espíritus del Mascún, relatan así esta etapa inhóspita y olvidada a través de sus remotas sendas... Explorando caminos... a menudo vemos otras cosas...

Andreu Ramírez

www.aniquehorsestuff.com

...tú tienda de equitación online
¡VISITANOS!

Calvet
animals i plantes

C/ Alemany, 47 (Polígon Industrial) 08700 Igualada
Tel. 938 045 801 ☎ 640 214 268
✉ info@calvetanimalsiplantes.com
www.calvetanimalsiplantes.com

Busca'ns a
f i

Horari:
de dilluns a
divendres de 8 a 1 i de 4 a 8
Dissabte de 8 a 2, tarda tancat

• Pinsos i virutes
• Tot pel cavall i el genet
• Guarnicions per enganxe
• Tot tipus d'instal·lacions

ELS SOCIS FAN COSES...

Elvirina, mon amour

Hacia tiempo que pensaba en volver a tener caballo. Buscaba la fórmula ideal en Luxemburgo, pero no encontraba lo que buscaba pues aquí solo se practica salto, doma o polo. No es mi caso. A mí me gusta la equitación de exterior y necesito un animal campero.

Me di de alta en Instagram de algunos criadores de PRE pues habiendo montado yeguas de esta raza me sentía a gusto con ellas, tanto a nivel de físico como de funcionalidad y carácter. De repente un día me salta un vídeo de una piara de potros de Yeguada la Barquera y tengo un flechazo con la yegua torda que va delante del grupo. Pido información y me la dan por escrito. Carmen me recomienda acercarme a conocerla, pero como vivo lejos me parece complicado. Queda en el aire... En agosto voy a Madrid, el fin de semana de Santa María. La canícula aprieta y estoy sola con la perra de Alejandra. En la calle no se puede estar por el calor y, viendo el fin de semana pasar dentro del apartamento, decido alquilar un coche y acercarme a Cáceres. Al menos pasará el aire. Carmen me ha confirmado que puede atenderme el 14 y me voy para allá sin pensarlo. En La Barquera me atienden magníficamente, previa cita, Elvirina ya está en su box lista para las presentacio-

nes. Normalmente vive en la dehesa con sus compañeras. Es todavía más guapa de lo que imaginaba. El mayor la saca a la pista y la hace moverse para poder apreciar bien los aires. Sin duda, me gusta mucho. Es un flechazo. Luego le damos una ducha y secado y vuelta al box sin ningún tipo de problema. En Yeguada la Barquera se crían ejemplares Pura Raza Española con excelente genética y una cuidada selección, emparentados muy directamente con líneas de alta competición, como por ejemplo el olímpico Invasor II, cosechando numerosos y valiosos premios a Campeones-as de la Raza y Funcionalidad en Concursos Morfológicos... Sin ir más lejos, me cuenta, que Elvirina desciende directamente de Generosa, una de las yeguas de la cobra Campeona de España en 2002. No tuve mal ojo. Su excelente carácter y su poderoso físico hace a estos ejemplares aptos para Doma Clásica, Enganche, Equitación de Trabajo y para largas rutas y paseos por el campo, el medio en el que se criaron en libertad, en la dehesa extremeña. Visitamos la casa, en la Sierra de San Pedro, donde conviven las tradicionales ganaderías asociadas a la dehesa extremeña (retinto y merino), junto a las especies de flora y fauna autóctonas. Conozco a la madre y a la abuela de Elvirina: Urogalla y Panadera y tomamos un buen café al fresco del patio. Está siendo un verano duro de temperaturas, no nos acostumbra-

mos. Nos damos tiempo a conocernos un poco más, de forma que en nuestra charla resuelvo todas mis dudas en agradable compañía de su familia. Carmen se asegura, discreta, de que la yegua vaya a parar a buenas manos. Me encantan sus palabras y el amor que pone a su oficio. También le ilusiona vender a Luxemburgo, ya que es la primera vez. Todo fluye, me recomiendan un buen transportista holandés al que poder pedir presupuesto y cerramos el trato. Estoy que no quepo en mi asombro de lo fácil que está siendo todo. A mi vuelta del fin de semana contacto con Marcel JordanHorseTransport. Son Marcel, su mujer Bea, la administrativa Annemie y el chófer polaco Piotr. Tres conducen y una gestiona. Otro negocio familiar ejemplar y eficiente. Me dan presupuesto inmediatamente y me hacen esperar unos días para conocer fechas de embarque y desembarque, pues han de crear la ruta para recoger varios caballos en Portugal y España. Es así como el coste se reparte entre todos y sale a un importe más que correcto. Me confirman que el embarque será el 8 de septiembre. El día de Extremadura, justo el día festivo que Carmen me pidió evitar. Se ve obligada a modificar los festivos de Walter que es el mozo argentino en quien la potra confía más, pues es quien le hizo la doma de cuadra. Prefiere que esté en el embarque para garantizar que no haya problemas. Y así se hará.

Carmen gestiona la vacunación y el certificado Traces con la Junta de Extremadura. Traces es un sistema europeo de trazabilidad informatizada, que permite seguir el transporte profesional de animales vivos dentro de la UE. Es sencillo y eficaz. Roby (la cuadra de destino) gestiona también el Traces con su veterinario y el Ministère d'Agriculture du Gouvernement du Grand Duché. Una vez el pasaporte y Traces en orden llega el día del embarque que sucede sin más incidencia y con puntualidad. Piotr crea un grupo de whatsapp con Yeguada la Barquera, él y yo misma. Puntualmente nos informa de las cargas, paradas y descargas y nos manda fotos con detalles para tranquilidad de todos.

El periplo dura 8 pernoctas en establos en: Cáceres, Mérida, Granada, Valencia, Barcelona-Perpignan, Burdeos, Dijon y Luxemburgo. Lo bueno se hace esperar... pero ¡hacía tiempo que no pasaba tantos nervios! Por fin llegan el viernes 14 de septiembre a la hora prevista y sin pérdida. El enorme camión beige aparca en la calle, baja el altísimo Piotr, descarga a la pequeña Elvirina, con su crin rapada y su cola cortita. No se puede ser más mona. Baja la rampa toda digna con su saquito de avena que trae de casa, como si fuera la merienda. Roby y yo la acompañamos a su box, firmo el recibo y, tras un regalo y un sentido abrazo, nos despedimos de Piotr, el polaco. Le amo aunque él no lo sepa. No queda más que empezar la adaptación al nuevo lugar y a sus nuevos compañeros. Al lado de las yeguas Trakehner, Elvirina se ve pequeña, pero nos enseña que tiene carácter y no se deja amedrentar. Nobleza obliga, dicen. Para acabar, recordar que, además de en La Barquera, en toda Extremadura se crían maravillosos ejemplares de Pura Raza Española en ganaderías inscritas en la Asociación Extremeña de Criadores de Caballos de Pura Raza Española.

Carola Bedós
AMAC Luxembourg

ELS SOCIS FAN COSES...

Un breu tastet:

1. Cercant la lluna blava des del voltant d'Olesa de Montserrat, turó de les Rubirols
2. Montroig del Camp – Torroja del Priorat – Montroig del Camp
3. Les Bulloses (França)
4. Puig d'Arques (Les Gavarres)
5. Ruta d'estiu de les piscines de Calders

